

Marek Florek

Garbów, gm. Dwikozy, woj. tarnobrzeskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 21, 24-25

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ment łyki glinianej, 48 przedmiotów kamiennych /siekiery, toporki, rozcieracze, tłuczki, fragmenty kamieni szlifarskich oraz żarnowych/, 3317 ułamków kostnych oraz stosunkowo nieliczny materiał krzemienisty. Z wstępnej analizy tych materiałów wynika, że kilka obiektów należy wiązać z grupą południową kultury pucharów lejkowatych. Stratygrafia przecinających się jam wskazuje, że jest to najstarsza faza osadnictwa na tym stanowisku. Natomiast pozostałe obiekty są śladami po osadnictwie grupy wschodniej kultury pucharów lejkowatych, przypadającym na fazę lubońską.

Materiały zabytkowe znajdują się w Muzeum w Głogowie, Ośrodku Archeologiczno-Konserwatorskim.

DUDKA, gm. Wydminy
woj. suwałskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Epoki Kamienia
w Warszawie

Badania prowadził dr Witold Gumieński przy współudziale mgr. Jana Fiedorczuka. Finansował WKE w Suwałkach. Trzeci sezon badań. Osadnictwo z różnych okresów neolitu - głównie typ Zedmar, także ślady osadnictwa mezolitycznego.

Badania prowadzono w dwóch wykopach o łącznej powierzchni 48 m². Jeden /20 m²/ założono u podstawy brzegu wyspy w celu dalszego rozpoznania układu stratygraficznego, drugi /28 m²/ poszerzył dotychczasowy wykop na wyspie przy górnym załamie brzegu, w miejscu najintensywniejszego występowania wszelkich zabytków.

Układ stratygraficzny i uzyskane daty C¹⁴ wskazują, że wyspa była wielokrotnie penetrowana w epoce kamienia. Najstarsze ślady sięgają przynajmniej początku mezolitu /fragment narzędzia rógowego z torfu z patykami i szyszkami sznnowymi datowany C¹⁴ na okres preborealny: 7 660 ± 70 BC, Gd-3310/, a najmłodsze pochodzą ze schyłku neolitu /ceramika z ornamentem sznura/. Stwierdzono następstwo stratygraficzne dla dwóch różnych technologicznie rodzajów ceramiki paraneolitycznej. Na początek okresu subborealnego przypada ceramika z domieszką mieszaną kamiennie-roślinną /spąg torfu czarnobrunatnego gruzełkowatego: 2 920 ± 110 BC, Gd-2593/. Ceramika bez widocznej domieszki jest od niej starsza, gdyż wystąpiła w zalegającym niżej torfie brunatnym słabo rozłożonym z gałęziami drzew liściastych, pochodzącym zapewne z okresu atlantyckiego. Obecność starszych nielicznych materiałów mezolitycznych /m.in. prosty tyłczak, skrobacz pyskowany i łukowy/ stwierdzono również na górnym załamie brzegu wyspy w smugach piasku ze żwirami i brunatnym torfem. Są one przykryte piaskiem i resztkami próchnicy i dopiero nad nim występuje torf czarny silnie spiaszczony, skupiający większość materiałów zabytkowych, w tym też typu Zedmar.

Ogółem w tym sezonie uzyskano: 19 140 zwierzających szczątków kostnych, 1 230 fragmentów ceramiki w tym 55 wydzielonych /nowością jest obecność ceramiki kultury amfor kulistych/, 964 zabytki krzemienne w tym 97 narzędzi i 3 rdzenie, 19 wyrobów kościanych /m.in. wisłorek z ząbami ornamentowanymi wzdłuż korzenia rzędem nacięć na wzór "X", 2 fragmenty toporów typu wągowego - "T"-kształtne/ oraz kilkanaście zabytków w innych surowców /"koraliki" ze skamielin, 2 brytki bursztynu/. Pobrano próbki do badań palinologicznych i na makroszczątki /doc. K. Wasylkowa, mgr D. Nalepka/.

Badania będą kontynuowane.

GARBÓW, gm. Dwikozy
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 3

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Tarnobrzegu

Badania prowadził mgr Marek Florek. Finansował BBiDZ w Tarnobrzegu. Badania ratownicze. Grób zbiorowy ludności kultury słucockiej.

Badania ratownicze objęły odkryty przypadkowo i znacznie zniszczony grób zbiorowy ludności kultury słucockiej. Znajdował się on na stoku wysoczyzny, między prowadzącą niewielkim wąwozem drogą a podwórką gospodarstwa Garbów nr 97.

Odkryto fragmentarycznie zachowane szczątki kości co najmniej 4 młodocianych osobników. Połupana czaszka jednego nosiła ślady ognia. Wyposażenie stanowiły 2 misy /w tym 1 z karbowaną krawędzią/, 2 duże puchary, 2 małe dzbanki, 1 zawieszka kościana, 1 bogato zdobiona nacięciem trapezowatą tarczka kościana, rurkowane paciorki kruszynowe oraz odłupki krzemienne. Ponadto w jamie grobowej znaleziono muszle małży i ślimaków. Niestety jama została znacznie zniszczona przez przy-
padkowych odkrywców, i niemożliwe było zrekonstruowanie jej kształtu oraz układu i rozmieszczenia szkieletów i wyposażenia.

Ceramika wydobyta z grobu reprezentuje późną fazę kultury złockiej /szczególnie formy i technologia wykonania mis oraz ornamentyka wszystkich naczyń/ z wyraźnymi elementami wczesnobrzo-
wymi /formy pucharów i dzbanków, technologia wykonania trzech z nich/. Do trapezowatej kościanej
taraski nie znaleziono analogii.

Dokumentację i materiały złożono w EBiDz w Tarnobrzegu.

GĄSKI, gm. Gniewkowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 18

patrz
okres wpływów rzymskich

GORSZEWICE, gm. Kaźmierz
woj. poznańskie

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Urszula Narocińska-Szamałek przy
współudziale dr. Krzysztofa Szamałka. Finansowało MA
w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Badania sondażowe
stanowisk wielokulturowych.

W związku z planowanymi rekonstrukcjami przeprowadzono badania rozpoznawcze w obrębie koncen-
tracji stanowisk archeologicznych usytuowanych na paśmie wzniesień morenowych w pobliżu północno-
wschodniej części Jeziora Bytyńskiego. Ogółem założono 41 sondazy na 7 stanowiskach archeologicznych,
przekopując łącznie 205 m² do głębokości 1 m. W obrębie 2 stanowisk stwierdzono istnienie śladów
osadniczych z epoki neolitu /KOWR i KPL/ kultur ceramiki wstęgowej rytą i pucharów lekko-watych oraz
osad z późnej epoki brązu i okresu halstackiego /kultura Łużycka/. Stwierdzono istnienie śladów za-
budowy naziemnej i jam zasobowych. Na dnie jednej z nich wśród fragmentów dużego naczynia o powierz-
chni chropowatej znaleziono dobrze zachowany sierp brązowy z guzikiem i dwoma żeberkami. Odkryto
również osady z okresu rzymskiego /kultura przeworska/ i wczesnego średniowiecza z ziemiankami zawie-
rającymi liczne ułamki ceramiki i kości zwierzęce.

GRÓJEC, gm. Osławica
woj. bielskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Bielsku Białej

Badania prowadził mgr Jacek Rejnis. Finansował WKZ
w Bielsku Białej. Czwarty sezon badań. Osada neolitycz-
na kultury lendzielskiej oraz halstańska.

Badania koncentrowały się w bliskim sąsiedztwie kulminacji wzniesienia zw. "Góra Grojecka",
partii najbardziej narażonej na zniszczenie wskutek prowadzonej tu orki. Powierzchnia eksplorowana
wynosiła 250 m².

W wyniku badań odsłonięto 5 jam oraz szereg śladów dołków postępowych. Zdecydowaną większość
materiału stanowi ceramika, a także wyroby z krzemienia jurajskiego. Oprócz obiektów z materiałem
neolitycznym wystąpiły również obiekty zawierające ceramikę halstańską.

Badania będą kontynuowane.

GRÓDEK nad Bugiem, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 1 C

patrz
okres wpływów rzymskich